

MEDVĚD, KTERÝ NEBYL

Mark Tashlin (1946)

Scénář výukového celku

1. **Představa medvěda:** Každý sám pracuje se zavřenýma očima na vnitřní představě (barva medvěda, velikost, zvuky, pachy, jaký je na dotek...).
2. **Čtení příběhu I.** (život v lese, poslední věta: „A tak to také udělal“).
3. **Diskuse v kruhu:** Jaký byl váš medvěd?
4. **Les a továrna** (zvukově pohybová improvizace): Rozdělení na 2 skupiny, paralelní práce. Každá skupina vytvoří zvukem les a továrnu. Vybere ze svého středu medvěda, ten jde ke druhé skupině, tam si lehne na zem, „do doupěte“. Nad ním skupina zvukově vytvoří les (uspává ho), postupně se mění v továrnu (probouzí ho) – zážitek medvěda v jiné skupině.
Reflexe: Jaké to bylo? Chce si to zkusit nějaký jiný medvěd ze skupiny?
5. **Čtení příběhu II.** (stavba továrny, poslední věta: „Nebyl to sen, ale skutečnost“).
6. **Šíleně smutná kočička** (hra): Varianta „Já jsem medvěd.“ „Nejsi medvěd, jsi hlupák, který by se měl oholit a který nosí kožich.“ Kdo se při odpovědi zasměje, střídá medvěda.
Reflexe: Co vám to připomíná? Setkali jste se někdy s takovou situací? a/ interní reflexe ve dvojicích, výměna zkušeností a ujasnění toho, o čem může druhý z dvojice referovat ve velkém kruhu. b/ Co jste se dozvěděli, na co jste společně přišli? Zveřejnění.
7. **Čtení příběhu III.** (poslední věta: „A tak zapráhli medvěda do práce. Dlouhé měsíce pracoval u velkého stroje spolu se spoustou jiných mužů“).
8. **Tři fotografie z medvědova působení v továrně** (novinová reportáž): Práce ve dvou skupinách, příprava tří titulkovaných živých obrazů. Poté vzájemná prezentace, komentáře a interpretace shlédnuté „reportáže“.
9. **Čtení příběhu IV.** (poslední věta: „Nevěděl, co si má myslet“).
10. **Vhled do hlavy medvěda** (slovní improvizace): Jeden se stane medvědem a sedne si doprostřed kruhu ve stejné pozici jako medvěd na obrázku. Ostatní se stanou myšlenkami, které, podobně jako vločky sněhu ve vánici poletují kolem medvěda, táhnou medvědovi hlavou. Jeho myšlenky zní nahlas.
11. **Čtení příběhu V.** (až po větu: „...že tomu přece jen doopravdy nevěřili, že?“ Poslední věta příběhu je zakrytá.
12. **Poslední věta** (tvůrčí psaní): Napište poslední větu či souvětí, uzavírající medvědův příběh. Snažte se napodobit literární styl autora.
13. **Konec příběhu** (hlasité čtení): Čtení vlastních verzí, na závěr zazní autorův závěr knihy.